

Fra forligspartiernes side var der nogle helt afgørende ønsker for at kunne indgå i en finanslovaftale. En af tingene var at få gennemført skattefradrag på mere end 100 pct. af udgifterne til forskning i såvel udenlandske programmer som danske programmer, og dér blev der opnået enighed om en løsning med 125 pct.s fradrag.

Der var også et ønske om skattefradrag for særlig stor mobilitet, og det udmøntede sig i en fordobling af befordringsfradraget for de kilometer, der køres ud over 100 km daglig.

Der var et ønske om en afgiftslempelse ved arv og gave, og det udmønter sig i, at en tredjedel af arve- og gaveafgiftsprovenuet fjernes ved forskellige initiativer, der skal lette generationsskiftet. Noget af det gennemfører vi allerede i form af lovgivning i denne måned, mens der er forhandlinger på baggrund af et ventet udvalgsarbejde, som skulle komme i januar måned, og så vil forligspartierne drøfte udmøntningen af den resterende del af puljen.

Der var også ønske om udgiftsforøgelse hos politiet. Det udmøntede sig i en konto på 30 mio. kr. mere til politifolk og så selvfølgelig også fra forligspartiernes side en række mindre forslag, som blev udmøntet i forbindelse med satspuljeforhandlingerne.

Samlet lykkedes det at blive enige om ændringsforslag, der tilsammen nedbringer under skuddet med lidt under 4 mia. kr. i 1995 i forhold til det finanslovsforslag, som finansministeren fremsatte i august. Der er dermed givet et signal om politisk vilje og evne til at fastholde og udbygge den økonomiske stabilitet og målbevidsthed i den økonomiske politik hen imod stadig større balancer i økonomien.

SF har stillet en del ændringsforslag, som ikke endte med at indgå i de endelige finanslovsforhandlinger, hvor SF deltog i den første del i et forholdsvis langt stræk, og jeg skal da sige tak for det engagement, SF viste i forhandlingerne. Selv om det ikke udmøntede sig i en aftale i forbindelse med finansloven, så er der i hvert fald givet en række signaler, som der vil kunne arbejdes videre på i det fremtidige arbejde med den økonomiske politik. Men særlig lykkedes det jo – hvad det skulle i forbindelse med satspuljeforhandlingerne – at finde en aftale, som også omfattede SF, og det er vi i Socialdemokratiet glade for.

SF stiller en lang række ændringsforslag om ekstraudgifter, der øger initiativer, som allerede er foreslået i finanslovsforslaget. Der gives altså et signal om, at man gerne vil have noget mere af de forskellige ting, der koster penge.

Det har vi ikke fundet mulighed for at imødekomme fra Socialdemokratiets side. Vi har ikke fundet vejledning i de finansieringsforslag, som SF har lagt frem, fordi det er forslag, som ikke kan samle flertal her i Folketinget, og som for en dels vedkommende heller ikke er forslag, som vi i Socialdemokratiet vil være tilhængere af.

Jeg kan bl.a. sige, at selv om de er af lidt forskellig karakter, så er en skatteforhøjelse på henvend 4 mia. kr. eller noget i den omegn, efter hvad jeg har kunnet regne mig frem til, ikke acceptabel på baggrund af den netop indgåede skattereform, som netop havde som et af sine formål at sænke det samlede skattetryk.

Der er så mange sympatiske forslag, som der ikke er fundet en sympatisk finansiering til, så der kan samles et flertal i Folketinget, og så blegner muligheden for at gennemføre ændringsforslagene.

Fremskridtspartiet har jeg ikke mange bemærkninger til. Enkelte forslag er sympatiske – de fleste er det ikke.

For så vidt angår de første, er der allerede en lang række initiativer, som mere end modsvarer de forslag, der ligger fra Fremskridtspartiet. Det gælder sikring af atomkraftværker i Østeuropa, hvor der også på finansloven er en lang række initiativer, det gælder den handicapindsats, hvor vi har fået en lang række forslag gennemført i satspuljeforhandlingerne, og endelig drøfter regeringen i større sammenhæng spørgsmålet om en samlet ændring på SU-området, hvor også forældrefafhængigheden vil indgå som et element.

Endelig skal jeg om Enhedslistens ændringsforslag sige, at der er et meget stort ændringsforslag, som kan finansiere en række merudgiftsforslag ud fra den sympatiske og rigtige tankegang, at man ikke skal bruge pengene uden at sørge for at have dem. Det ændringsforslag, som skal finansiere hele gildet, drejer sig om at fjerne fradragsordninger for pensionsopsparing. Det mener vi i Socialdemokratiet er et helt fejlagtigt signal i en tid, hvor vi gerne vil have, at man søger at sikre sin fremtid fornuftigt og forsvarligt. Forslaget vinder ikke tilslutning fra Socialdemokratiet, hvorfor vi også må afstå fra at overveje støtte til udgiftsforslagene.

Af denne gennemgang ses det tydeligt, hvilke ændringsforslag vi vil stemme for, nemlig finansministerens, og vi vil med lidt forskellig sindsstemning afhængig af de forskellige forslag stemme imod de øvrige partiers ændringsforslag.